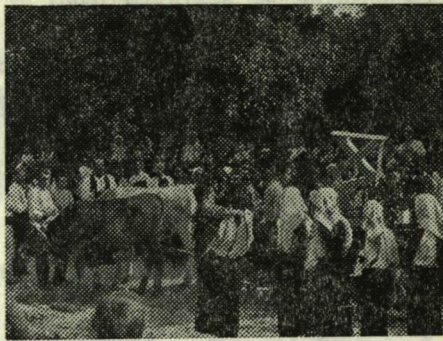

járt és *Borz Membrókot*, az egyik kun főembert az ügynek megnyerte. Borz Membrók fiát, dominikánusokkal és egy kis kun csapattal Esztergomba küldte, hogy a magyar primást hívják Kunországba: keresztelje meg a kun népet és szenteljen számukra egy püspököt is. *Róbert* esztergomi primás a kérést jelentette a pápának és annak végrehajtására felhatalmazást kért és kapott, sőt „pápai legatúsként indította útjára, felhatalmazva mindennek megtételére, amit szükségesnek lát. *Róbert* maga mellé vette *Béla* főherceget (a későbbi IV. *Béla* magyar királyt), a veszprémi-, pécsi-, erdélyi püspököket és Kunországba ment. Milkov városában megkeresztelte *Borz Membrókot* és családját, megkeresztelte a kun népet és *Theodorikot* — ki korábban öt éven át egy magyarországi dominikánus ház priorja volt — a kunok első püspökévé, milkói püspökké szentelte. A keresztapai tisztet *Béla* főherceg töltötte be. Ugyanakkor fogadta *Béla* főherceg a kunok hódolatát, hűbérései közé fogadta őket és címei közé felvette a „Rex Cumaniae” címet. A keresztelődő küldöttség székhelyére visszaérkezve jelentette a pápának, hogy feladatát elvégezte. A pápa a végbevitt munkát három levélben köszönte meg: *Róbert* primásnak, *Béla* főhercegnek és a dominikánusok magyarországi főnökének. (Mind a három levelet közöltem „Édes hazámnak akartam szolgálni” című könyvemben.)

ESKÜVŐ

TEMETÉS

Íme a *Bélának* küldött levél másolata: „*Bélának Krisztusban szeretett fiunk, Magyarország kiváló királya szülöttjének.*

Mérhetetlen hálaadást végzünk a teremtőnek, ki neked oly jámbor érzést sugallt, hogy a kunok hozzátérítése érdekében, tisztelendő testvérünkkel az esztergomi érsekkel, az apostoli szék követével, azoknak földjére mentél, teljes erőddel törekedvén, hogy mint katolikus fejedelem és az őszinte áhítat neveltje, ama népet a katolikus hitre vezesd és az Úr számára a népet megnövelj; óhajodban meg nem csalatkoztál; de a te jámbor szándékodat, az Úr a magasból megtekintette, fáradságodra, mit elviseltél, óhajod szerint gyümölcsöt juttatván, tudnivaló a kunok nem csekély sokaságának megtérítését... Kitűnőségedet kérjük és esdjük, az Úrban, hogy ugyanis e művet, amit magadévá tettél, ezt oly dicséretesen elkezdvén, az isteni fizetség reménye által lángragyújtva férfiasan folytasd.”

A frissen szentelt új püspök, *Theodorik* nem maradhatott egymagára a keresztény életét most kezdő, még félig pogány kun nép között. Segítőtársakként alsó papságot, magyar kísérőszemélyzetet és kisebb katonaságot tartott maga mellett. Íme ez a második magyar csoport, mely Kunországba jutott 1227-ben és a Moldvában ma is élő csángómagyarságának második csoportja. Az idők folyamán Kunország területén az alábbi nyolc katolikus püspökség jött létre; a püspökségalapításokkal mindig magyar csoportok is jutottak Moldvába:

1. Milkovi, vagy az I. kun püspök: 1227—1520.
2. Szörénytornya: 1246—1376.